

Sygn. akt. IV Ka 1175/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział IV Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Krzysztof Głowacki (spr.)

Sędziowie SSO Anna Bałazińska – Goliszewska

(...) del. do SO Piotr Wylegalski

Protokolant Justyna Gdula

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Ireny Głogowskiej

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2013 r.

sprawy **G. M.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia

z dnia 19 lipca 2011 r. sygn. akt II K 336/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia – Śródmieścia do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia wyrokiem z dnia 19 lipca 2011 r., sygn. akt II K 336/13,:

I. na podstawie art.569§1 k.p.k. w zw. z art.85 kk. i art.86§1 kk. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt a) i b) części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu G. M. karę łączną 1 (jednego) roku 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art.569§1 k.p.k. w zw. z art.85 kk. i art.86§1 kk. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w pkt c) i d) części wstępnej wyroku i wymierzył skazanemu G. M. karę łączną 2 (dwa) lata pozbawienia wolności;

III. oznaczenie daty, od której należy liczyć początek odbywania poszczególnych kar łącznych orzeczonych wyrokiem łącznym pozostawił Dyrektorowi Zakładu Karnego;

IV. na podstawie art.63§1 kk. w zw. z art.577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności opisanej w punkcie I zaliczył 11 czerwca 2008 r. i 10 marca 2008 r., zaś na poczet kary łącznej opisanej w punkcie II zaliczył skazanemu okresy od 11 maja 2009 r. do 13 maja 2009 r. i 8 czerwca 2009 r.;

V. na podstawie art.572 k.p.k. postępowanie w pozostałym zakresie umorzył;

VI. na podstawie art.576 § 1 k.k. pozostałe orzeczenia zawarte w połączonych wyrokach pozostawił do odrębnego wykonania;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. kwotę 147,60 zł (w tym VAT) tytułem nieopłaconej obrony udzielonej skazanemu z urzędu;

VIII. na podstawie art.624§1 k.p.k. zwolnił skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Wyżej wskazany wyrok zaskarżył **obrońca skazanego** na jego korzyść w części dotyczącej punktu II i V tenoru wyroku i zarzucił:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na treść tego orzeczenia, a polegający na przyjęciu że skazany G. M. (A. M. w uzasadnieniu) w okresie od września 2002 roku do września 2004 roku oraz od września 2006 roku do kwietnia 2007 roku, czyli objętych łączonymi wyrokami, dopuścił się kilkunastu przestępstw przeciwko mieniu, przede wszystkim kradzieży a także przeciwko wiarygodności dokumentów,

2. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art.85 kk. poprzez jego niezastosowanie i zaniechaniu orzeczenia wobec G. M. kary łącznej w stosunku do wszystkich spełniających warunki do połączenia kar wymierzonych na mocy wyroków jednostkowych objętych postępowaniem w przedmiocie wydania wyroku łącznego, pomimo istnienia ku temu warunków,

3. obrazę przepisów prawa materialnego, a to art.4 kk. w zw. z art.89 kk. poprzez jego niezastosowanie i zaniechanie orzeczenia wobec G. M. kary łącznej pozbawienia wolności w zawieszeniu, pomimo istnienia ku temu warunków.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku:

1. poprzez połączenie kar jednostkowych wymierzonych G. M. w wyrokach opisanych w punktach c, d i e części wstępnej wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności w zawieszeniu na 5 lat,

2. poprzez połączenie kar jednostkowych wymierzonych G. M. w wyrokach opisanych w punktach f i g części wstępnej wyroku łącznego i wymierzenie mu kary łącznej w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu na 3 lata.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego częściowo zasługiwała na uwzględnienie, jednak wnioski o zmianę zaskarżonego wyroku nie mógł zostać uwzględniony, albowiem uchybienia, których dopuścił się Sąd I instancji, skutkować musiały uchyleniem tego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

G. M., jak wynika z informacji Krajowego Rejestru Karnego z dnia 6 lutego 2013 r. (k.44-47) oraz znajdujących się w aktach odpisów wyroków, karany był następującymi wyrokami:

a) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 16 września 2008 r., sygn. akt II K 833/08, za czyn z art.178a§1 kk. popełniony w dniu 11 czerwca 2008 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 2 lata, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 11 czerwca 2008 r., przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 21 stycznia 2010 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszzonej kary;

b) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 19 stycznia 2009 r., sygn. akt II K 743/08:

1. za czyn z art.224§3 kk. i art.157§1 kk. w zw. z art.11§2 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 10 marca 2008 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2. za czyn z art.226§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 10 marca 2008 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn z art.226§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 10 marca 2008 r. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 10 marca 2008 r. do dnia 12 marca 2008 r., przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 17 marca 2010 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary.

Wyrokiem tym uniewinniono skazanego od popełnienia zarzucanego mu czynu z art.190§1 kk. w zw. z art.64§1 kk., który miał zostać popełniony w styczniu 2008 r.

c) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 8 września 2009 r., sygn. akt II K 695/09:

1. za czyn z art.222§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 12 marca 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

2. za czyn z art.226§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 12 marca 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

3. za czyn z art.226§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 11 maja 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat, z zaliczeniem okresu zatrzymania w dniach od 11 maja 2009 r. do 13 maja 2009 r., przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 7 września 2009 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary;

d) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 30 października 2009 r., sygn. akt II K 696/09, za czyn z art.278§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 14 kwietnia 2009 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 5 lat, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 8 czerwca 2009 r., przy czym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 30 lipca 2012 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszanej kary;

e) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 10 marca 2011 r., sygn. akt II K 51/10:

1. za czyn z art.178a§1 kk. i art.244 kk. w zw. z art.11§2 kk. popełniony w dniu 20 lipca 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

2. za czyn z art.289§2 kk. popełniony w lipcu 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 4 lata, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 20 lipca 2009 r. do 21 lipca 2009 r.;

f) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt II K 1350/11, za czyn z art.190§1 kk. popełniony w dniu 31 lipca 2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata;

g) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 8 maja 2012 r., sygn. akt V K 389/12, za czyn z art.278§1 kk. popełniony w dniu 2 października 2011 r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo

zawieszono na okres próby wynoszący 3 lata, oraz na karę 10 stawek dziennych grzywny po 10 złotych, z zaliczeniem na poczet grzywny okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 2 października 2011 r. do 3 października 2011 r.;

h) Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt II K 443/12:

1. za czyn z art.280§1 kk. w zw. z art.64§2 kk. popełniony w dniu 27 lutego 2012 r. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

2. za czyn z art.13§1 kk. w zw. z art.280§1 kk. i art.157§2 kk. w zw. z art.11§2 kk. w zw. z art.64§2 kk. za czyn popełniony w dniu 27 lutego 2012 r. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

3. za czyn z art.190§1 kk. w zw. z art.64§1 kk. popełniony w dniu 27 lutego 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

4. za czyn z art.13§1 kk. w zw. z art.280§1 kk. w zw. z art.64§2 kk. popełniony w dniu 6 grudnia 2011 r. na karę 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności,

które to kary połączono i wymierzono karę łączną 2 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach od 8 grudnia 2011 r. do 9 grudnia 2011 r. oraz od 27 lutego 2012 r. do 10 lipca 2012 r.

Sąd Rejonowy w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku trafnie powołał się na zasady orzekania kary łącznej określone w art.85 kk., jednak z niezrozumiałych motywów zasad tych nie zastosował w przedmiotowej sprawie do wszystkich podlegających łączeniu kar.

Przypomnieć w tym miejscu zatem należy, iż w myśl powołanego artykułu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

W rozpoznawanej sprawie Sąd I instancji wydał wyrok łączny w odniesieniu do orzeczeń wymienionych wyżej w punktach a) i b) oraz c) i d) stwierdzając przy tym, iż w odniesieniu do pozostałych wyroków zapadłych wobec G. M. (e, f, g i h) nie zachodziły przesłanki pozwalające na orzeczenie kar łącznych.

Tymczasem analiza wyżej wymienionych wyroków jednostkowych, przy uwzględnieniu treści art.85 kk., prowadzi do wniosku, iż możliwym byłoby wydanie wyroku łącznego, w ramach którego połączeniu uległyby kary pozbawienia wolności wymierzone w wyrokach wymienionych wyżej w punktach f) i g) oraz częściowo w wyroku z punktu h).

Istotnym jest bowiem fakt, że wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia, sygn. akt II K 1350/11 (pkt.f), zapadł w dniu 23 lutego 2012 r., a czyny przypisane G. M. w wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 8 maja 2012 r. w sprawie o sygn. akt V K 389/12 (pkt.g) oraz częściowo w wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie o sygn. akt II K 443/12 (pkt.h ppkt.4) popełnione zostały przed datą 23 lutego 2012 r. (odpowiednio w dniu 2 października 2011 r. i 6 grudnia 2011 r.)

Nie stoi na przeszkodzie połączeniu kar z wyżej wymienionych wyroków - wbrew stanowisku Sądu I instancji - fakt, że za przestępstwo popełnione w dniu 6 grudnia 2011 r. została wymierzona bezwzględna kara 2 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy wykonanie kar wymierzonych wyrokami o sygnaturach II K 1350/11 i V K 389/12 zostało warunkowo zawieszono. Po wejściu w życie przepisu art.89§1a kk. stało się bowiem możliwe połączenie węzłem kary łącznej w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności z taką karą wymierzoną z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia wykonania.

Nie łącząc w/w kar Sąd I instancji uchybił przytoczonym regułom.

Sąd Okręgowy nie podziela jednak argumentacji obrońcy skazanego, jakoby sąd miał obowiązek w każdym przypadku połączyć wszystkie dające się połączyć kary z wyroków podlegających połączeniu, w tym wypadku karę orzeczoną wyrokiem opisanym w punkcie e) z karami orzeczonymi wyrokami opisanymi w punktach c) i d).

W tym zakresie Sąd Odwoławczy podziela argumentację Sądu I instancji zawartą w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku o braku podstaw w tym konkretnym przypadku, w odniesieniu do skazań z punktów c), d) i e), do połączenia kary wymierzonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (pkt.e) z bezwzględными karami pozbawienia wolności orzeczonymi wyrokami opisanymi w punktach c) i d).

Rozważając tego typu konfigurację zawsze winno się bowiem brać pod uwagę regułę wyrażoną w art.4§1 kk., a obligującą sądy do stosowania ustawy względniejszej, tj. stwarzającej możliwość korzystniejszego z punktu widzenia interesów sprawcy osądu.

Jakkolwiek zatem istniały podstawy do orzeczenia w tym wypadku kary łącznej, bowiem skazany dopuścił się czynu przypisanego mu wyrokiem opisanym w punkcie e) w lipcu 2009 r., a więc przed dniem 8 września 2009 r., kiedy to zapadł pierwszy z wyroków podlegających połączeniu w ramach drugiego z orzeczonych wobec skazanego ciągów, to należy mieć jednak na uwadze fakt, że czyny objęte wyrokami opisanymi w punktach c), d) i e) zostały popełnione **przed dniem 8 czerwca 2010 r.**, kiedy to stan prawny był taki, że orzeczenie w wyroku łącznym kary łącznej, w przypadku wymierzenia poszczególnymi wyrokami kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar bezwzględnych, mogło nastąpić jedynie wówczas, gdy ta nowa kara łączna orzekana była z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Ten stan prawny zmienił się dopiero po wejściu w życie przepisu art.89§1a kk., wprost przewidującego możliwość orzeczenia w wyroku łącznym bezwzględnej kary pozbawienia wolności, nawet jeśli wszystkie podlegające łączeniu kary orzeczone zostały z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, który to przepis znajdzie zastosowanie w przypadku łączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach f), g) i h), bowiem czyny objęte tymi wyrokami zostały popełnione **po dniu 8 czerwca 2010 r.**

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 kwietnia 2011 r., IV KK 39/11, przekonywująco wywiódł, że „ustawą względniejszą dla osób skazanych, w kontekście możliwości kształtowania wymiaru kary łącznej w wyroku łącznym, była ustawa obowiązująca w brzmieniu przed dniem 8 czerwca 2010 r. Wówczas bowiem, jeśli sąd wydając wyrok łączny decydował się na połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych z warunkowym zawieszeniem wykonania z karami bezwzględными, to zobowiązany był do orzeczenia kary łącznej z warunkowym zawieszeniem. Nie wystąpienie natomiast przesłanek z art.69 kk. prowadziło do uznania, że brak jest warunków do wydania wyroku łącznego”.

Powyższe stanowisko nie oznacza, że sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego, w której przedmiotem łączenia mają być kary z warunkowym zawieszeniem wykonania i bez takiego zawieszenia, ma obowiązek wymierzyć skazanemu karę łączną z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, lecz jedynie to, że tylko taka kara łączna wchodzi w rachubę. Ustalenie przez sąd orzekający o wydanie wyroku łącznego, że właściwą karą łączną byłaby kara bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, co w przypadku kary pozbawienia wolności może być konsekwencją prognozowanej wysokości tej kary (powyżej 2 lat), powoduje niemożność połączenia kar i wydania wyroku łącznego.

Jeżeli sąd właściwy do wydania wyroku łącznego stoi przed problemem połączenia kar wymierzonych z warunkowym zawieszeniem wykonania oraz kar wymierzonych bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, powinien w pierwszej kolejności rozważyć, czy zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia ewentualnej kary łącznej przewidziane w art.69 kk. Pozytywna odpowiedź na to pytanie otwiera możliwość zastosowania art.89§1 kk. Odpowiedź negatywna prowadzi zaś musi do odstąpienia od połączenia orzeczonych kar. Wykluczone jest zaś trzecie, pojęciowo możliwe wyjście, polegające na wymierzeniu kary bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, gdyż prowadziłoby to niewątpliwie do pogorszenia sytuacji skazanego.

Skoro Sąd I instancji uznał, że wymierzenie kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby dla skazanego zbyt daleko idącym dobrodziejstwem, bowiem już uprzednio nie potrafił z niego skorzystać, a zatem nie istnieje wobec niego pozytywna prognoza kryminologiczna, słusznie zatem postępowanie w zakresie wyroku opisanego w punkcie e) umorzył.

Podzielić natomiast należy apelację obrońcy skazanego w zakresie, w jakim wskazuje na uchybienie, którego dopuścił się Sąd I instancji przy sporządzaniu części motywacyjnej wyroku odnośnie wymiaru orzeczonej wobec skazanego kary łącznej.

Sąd I instancji uzasadniając brak przesłanek do pełnej absorpcji kary argumentował m.in. w następujący sposób: „W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę

na wielość czynów karalnych, które popełnił skazany. **A. M.** w okresie od września 2002 roku do września 2004 roku oraz od września 2006 roku do kwietnia 2007 roku, czyli objętych łączonymi wyrokami, dopuścił się kilkunastu przestępstw przeciwko mieniu, przede wszystkim kradzieży, a także przeciwko wiarygodności dokumentów. Popelnienie wielu przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie, gdy z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia. W rozstrzyganej sprawie taka okoliczność nie zachodzi”.

Sąd I instancji badając zatem przesłanki wymiaru kary łącznej nie tylko opisuje skazanego o nazwisku A. M., który w przedmiotowym postępowaniu nie występuje, ale także wskazuje okresy popełniania przestępstw i czyny, które w ogóle nie dotyczą G. M.. Na podstawie m.in. tych danych Sąd Rejonowy dochodzi do wniosku o braku podstaw do zastosowania wobec skazanego zasady pełnej absorpcji i wymierza mu karę surowszą niż wynikająca z zasady absorpcji. Taki sposób procedowania Sądu jest nie do zaakceptowania i narusza przepis art.424§2 kpk.

W ocenie Sądu Odwoławczego niewątpliwy wpływ na wymiar kary miał również dostrzeżony z urzędu błąd w ustaleniach faktycznych Sądu I instancji, polegający na tym, iż Sąd ten zarówno w części wstępnej wyroku łącznego (pkt.a) jak i w ustaleniach stanu faktycznego (k. 120 i 121) wskazuje, że G. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 16 września 2008 r., sygn. akt II K 833/08, na karę **8 miesięcy** pozbawienia wolności, podczas gdy wyrokiem tym skazanemu została wymierzona kara niższa, bowiem w wymiarze **6 miesięcy** pozbawienia wolności (k. 53).

Biorąc za podstawę karę 8 miesięcy pozbawienia wolności Sąd Rejonowy połączył tę karę z karami jednostkowymi orzeczonymi wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia z dnia 19 stycznia 2009 r., sygn. akt II K 743/08, opisanym w punkcie b), którymi to karami były kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz dwie kary jednostkowe po 3 miesiące pozbawienia wolności, i wymierzył skazanemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Biorąc pod uwagę treść art.86§1 kk., zgodnie z którym Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, przy dokonanych przez Sąd I instancji błędnym ustaleniu, iż G. M. został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, to właśnie ta kara stanowi najwyższą z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa, podczas gdy powinna nią być kara niższa, a mianowicie kara 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wpływ tego uchybienia na ukształtowanie wymiaru kary łącznej wobec skazanego jest oczywisty.

Na marginesie jedynie wskazać należy, iż Sąd I instancji w sposób nieprawidłowy dokonał także ustaleń w zakresie dat popełnionych przez skazanego czynów przypisanych wyrokami opisanymi w punktach b) i c) a także daty wydania wyroku opisanego w punkcie g).

Sąd meriti zarówno w części wstępnej wyroku łącznego (pkt.b) jak i w ustaleniach faktycznych (k.120-121) przyjął, że G. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 19 stycznia 2009 r. (II K 743/08) za czyn popełniony m.in. **w styczniu 2008 r.**, podczas gdy wyrokiem tym, w jego punkcie VI, od popełnienia tego czynu G. M. został uniewinniony (k.56v).

Ponadto w części wstępnej wyroku łącznego (pkt.c) jak i w ustaleniach stanu faktycznego (k. 121) Sąd Rejonowy przyjął, że G. M. został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieścia z dnia 8 września 2009 r. (II K 695/09) za czyn popełniony m.in. w dniu **11 marca 2009 r.**, podczas gdy czyn ten został przez skazanego popełniony w dniu **11 maja 2009 r.** (k.57v).

Z kolei w punkcie g) części wstępnej wyroku (k.118), jak i w dalszych rozważaniach (k.120,122) Sąd Rejonowy oznaczył datę wydania przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia wyroku w sprawie o sygn. V K 389/12 jako **5 maja 2012 r.**, podczas gdy wyrok ten został wydany w dniu **8 maja 2012 r.** (k.51).

Dostrzeżone uchybienia Sądu I instancji obligowały Sąd Okręgowy do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji na podstawie art.437§2 kpk.

Podczas ponownego procesu Sąd Rejonowy uwzględni wszystkie wskazane wyżej uwagi, dopuści dowód z aktualnych danych o karalności G. M., ujawni akta wszystkich spraw, w których G. M. został skazany, a następnie wnikliwie oceni możliwości wydania wyroku łącznego.

Przy wydawaniu wyroku łącznego, w szczególności łączeniu kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach f), g) i h) Sąd Rejonowy winien mieć na uwadze, wprowadzoną ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 25 października 2013 r., poz.1247), zmianę treści przepisu art.119§1 kw., która weszła w życie w dniu 9 listopada 2013 r. Skazanie G. M. wyrokiem opisanym w punkcie g) dotyczy przestępstwa z art.278§1 kk., którego przedmiotem było mienie o wartości 349 zł. Obecnie czyn ten, zgodnie z nowym brzmieniem przepisu art.119§1 kw., stanowi wykroczenie, a zatem przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy winien dokonać ustalenia, czy orzeczona kara za przestępstwo uległa zamianie, zgodnie z art.50 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, na karę aresztu.